

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **S.**, so sídlom v B., proti žalovaným **1/ I. a 2/ M.**, obom bývajúcim v B., zastúpeným JUDr. M., advokátkou so sídlom v B., **o zaplataenie 306,44 €** (9 232 Sk) s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 51 C 324/2006, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 6. novembra 2008 sp. zn. 9 Co 57/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobca je povinný zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ do 3 dní náhradu trov dovolacieho konania 46,79 € na účet JUDr. M., advokátky so sídlom v B., ktorý je vedený vo V., a.s. pod č. X..

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava II rozsudkom z 13. decembra 2006 sp. zn. 51 C 324/2006-62 zastavil konanie v časti o zaplataenie istiny 9 232 Sk. Žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne do 3 dní sumu 1 033,98 Sk a žalobu vo zvyšku zamietol. Rozhodol tiež o trovách konania. Zastavenie konania v časti istiny odôvodnil súd tým, že žalobca v tejto časti vzal žalobu účinne späť (§ 96 ods. 1 O.s.p.). Na odôvodnenie výroku, ktorým bolo žalobe vyhovené, súd prvého stupňa uviedol, že žalovaní sa s platením nedoplatku na skutočných nákladoch za plnenia poskytnuté v roku 2004 dostali do omeškania (14. februára 2005) a žalovanú istinu uhradili 10. júla 2006. Žalobcovi v dôsledku toho vzniklo právo na zaplataenie úroku z omeškania (nie právo na poplatok z omeškania) vo výške, ktorú predstavuje súdom priznaná suma. Žalobu vo zvyšku zamietol ako neopodstatnenú. Výrok o trovách konania odôvodnil poukazom na § 142 ods. 2 O.s.p.

Na odvolanie žalobcu proti výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá, Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 6. novembra 2008 sp. zn. 9 Co 57/2007 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil a žalobcu zaviazal nahradiť žalovaným trovy odvolacieho konania. V odôvodnení uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa i s jeho odôvodnením. Vecne správny rozsudok potvrdil podľa § 219 O.s.p. Výrok o trovách konania odôvodnil poukazom na § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Rozsudok odvolacieho súdu napadol žalobca dovolaním. Uviedol, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Súdom vytkol predovšetkým to, že nevzali na zreteľ obsah zmluvy o založení spoločenstva vlastníkov bytov, v ktorej bolo pre všetkých vlastníkov rovnako dohodnuté, že v obdobných prípadoch omeškania s platením nedoplatkov vzniká spoločenstvu vlastníkov bytov právo na poplatok z omeškania. Žalobca žiadal zrušiť tak napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa.

Žalovaní vo vyjadrení k dovolaniu uviedli, že tento opravný prostriedok žalobcu nie je procesne prípustný. Žiadali dovolanie odmietnuť a priznať im náhradu trov dovolacieho konania vo výške vyčíslennej v dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), za ktorého koná oprávnená osoba s právnickým vzdelaním (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré ním možno napadnúť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné

tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. V zmysle § 238 ods. 5 O.s.p. dovolanie nie je prípustné vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Ak je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky, dovolanie nie je prípustné, ak výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa prvej vety. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde.

Dovoláním žalobcu nie je napadnutý zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu (§ 238 ods. 1 O.s.p.), ani rozsudok vydaný vo veci, v ktorej by už odvolací súd vyslovil právny názor, ktorým by boli súdy viazané (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Odvolací súd výrokom svojho rozsudku nevyslovil, že je dovolanie prípustné (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Navyše, so zreteľom na výšku požadovaného plnenia je prípustnosť tohto dovolania vylúčená ustanovením § 238 ods. 5 O.s.p. Dovolanie žalobcu preto podľa § 238 O.s.p. nie je prípustné.

Vzhľadom na vyššie uvedené by prípustnosť dovolania žalobcu zakladala len procesná vada konania v zmysle § 237 O.s.p. O vadu uvedenú v tomto ustanovení ide, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Ustanovenie § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania; ak v konaní došlo k procesnej vade vymenovanej v tomto ustanovení, možno dovoláním napadnúť aj rozhodnutie, proti ktorému inak dovolanie nie je prípustné.

Žalobca existenciu procesných vád konania v zmysle § 237 O.s.p. netvrdil a procesné vady tejto povahy v dovolacom konaní nevyšli najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto nevyplýva ani z tohto ustanovenia.

Žalobca namieta, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.); samo nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov ale nie je procesnou vadou konania v zmysle § 237 O.s.p. a nezakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia (R 43/2003).

Z uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru o procesnej neprípustnosti dovolania žalobcu v zmysle § 238 a § 237 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol mimoriadny opravný prostriedok žalobcu podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúci proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní procesne úspešným žalovaným 1/ a 2/ vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods.5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalovaní podali návrh na náhradu trov dovolacieho konania a ich výšku vyčíslili vo vyjadrení k dovolaniu. Dovolací súd im priznal náhradu, spočívajúcu v odmene advokátky JUDr. M. za jeden úkon právnej služby poskytnutej vypracovaním písomného vyjadrenia žalovaných k dovolaniu [§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“)]. Pri výpočte náhrady trov dovolacieho konania vychádzal dovolací súd z tarifnej odmeny (§ 10 ods. 1 vyhlášky v spojení s § 13 ods. 3 vyhlášky) vo výške 39,84 €, čo s režijným paušálom (6,95 €) predstavuje spolu 46,79 €.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 6. augusta 2009

JUDr. Emil Francisci, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková